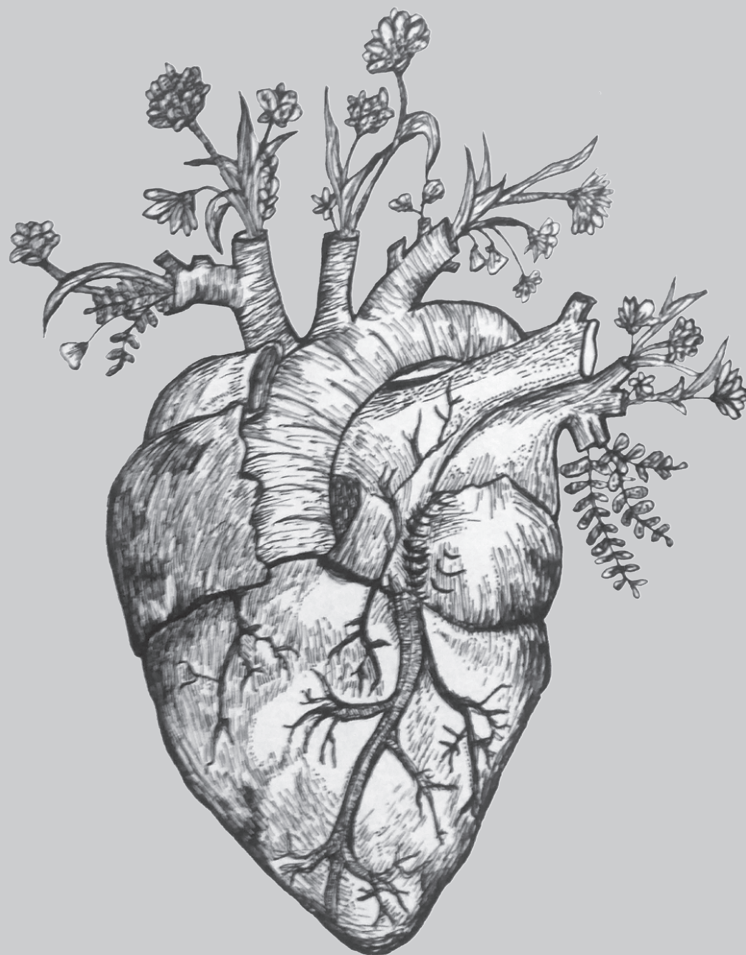

Marts 2019

Madonas Romas katoļu draudzes vēstis

KALNĀ

„Mosties, ziemeli, un traucies, dienvidu vējš!
Un drāzies ar sparū cauri manam dārzam,
lai pil uz visām pusēm tajā esošo augu rasojošās
spēcīgās smaržas!”
(Dz 4,16)

AUGĻI NE-NO MĒNESS...

Dārgie Kristū, svētceļotāji uz Debesīm! Joprojām pārdomājot „Euharistijas iedibināšanu” – vienu no gaismas noslēpumiem Rožukronī, mēs varam atrast nākamās ticības norādes.

Bībeles avotā lasām, ka Euharistijas iedibināšana notika Pashas mielasta (Lieldienu maltītes) kontekstā, kur viens no būtiskiem elementiem bija **izsacīt pateicību, pateicības lūgšanu**, ko Jēzus sākumā arī veica: „...*tiem ēdot, Jēzus paņēma maizi un svētīja, un Viņš, paņēmis biķeri, pateicās...*” (sal. Mk 14,22.23; Lk 22, 19.17; 1 Kor 11,24). Mūsdienās šis elements pastāv Svētās Miseselebrācijā. Proti, kad pie altāra tiek atnestas upurdāvanas – maize un vīns, **priesteris, paņemot tās rokās, līdzīgi kā toreiz, izsaka pateicību**. Ir vērts šos vārdus zināt, jo tie, pirmkārt, izsaka konkrētas patiesības un formē ticīgo nostāju, bet, otrkārt, uz to vajadzētu atbildēt tautai gadījumā, ja upurdāvanu laikā koris nedzied un priesteris skaidri lasa šos lūgšanas vārdus. Upurējot maizi, lūgšana skan sekojoši: **“Mēs slavējam Tevi, Dievs, visas pasaules Valdniek, jo no Tavas devības esam saņēmuši maizi, ko Tev upurējam, šo zemes un cilvēku darba augli, kas kļūs mums par dzīvības Maizi.”** Uz to tautai būtu jāatbild: **“Lai Dievs ir mūžam slavēts!”** Upurējot vīnu, skan: **“Mēs slavējam Tevi, Dievs, visas pasaules Valdniek, jo no Tavas devības esam saņēmuši vīnu, ko Tev upurējam, šo vīnakoka un cilvēku darba augli, kas kļūs mums par garīgo dzērienu.”** Tauta atbild: **“Lai Dievs ir mūžam slavēts!”** Citējot es pasvitroju vārdus, kuri ir nozīmīgi jau pieminētajā kontekstā. Pirmkārt: **“Mēs slavējam Tevi, Dievs, jo no Tavas devības esam saņēmuši maizi, vīnu...”** Pielūgsme var palīdzēt cilvēkam

saprast, ka katrs no mums ir **APDĀVINĀTS bez mūsu nopelniem!** Zemes auglīgums ir dāvana, kura savas saknes rod radīšanā un, otrkārt, Dieva palīdzībā, ja var tā teikt – Viņa “saimniekošanā”.

Par pirmo, ka **visa radība, tāpat arī zeme un tās augļi, ir Dieva dota dāvana**, mēs lasām, piemēram: **“Tad Dievs sacīja: «Lai zeme izdod zāli un augus, kas sēklu nes, un augļu kokus, kas augļus nes, pēc savas kārtas, kam sēkla sevi, virs zemes.» Un tā tapa.”** (Rad 1,11) Un mazliet tālāk: **“Un Dievs sacīja: «Redzi, Es jums esmu devis visus augus, kas nes sēklu, kas vien ir zemes virsū, un visus kokus, kas augļus nes, kam sēkla sevi; tie lai jums būtu par ēdamo.»**” (turpat, 29). Jaunajā derībā teksts par šādu dāvanu atrodams, piemēram, Jāņa Evaņģēlijā (1.3): **“Iesākumā bija Vārds, un Vārds bija pie Dieva, un Dievs bija Vārds. No Viņa viss radies, un bez Viņa nekas nav radies, kas radīts.”**

Par otro, ka **Dievs aktīvi “strādā”, svētī, tas ir, apdāvina, lai zeme ir auglīga un cilvēkiem būtu ko ēst**, lasām, piemēram, Atkārtotā Likuma grāmatā: **“Ja jūs apzinīgi klausīsiet Maniem baušļiem, ko Es jums šodien pavēlu, un jūs mīlēsiet To Kungu, savu Dievu, un kalposit Viņam ar visu savu sirdi un ar visu savu dvēseli, tad Viņš jūsu zemei dos lietu īstā laikā, gan agro lietu, gan vēlo lietu, ka tu spētu ievākt savu labību, savu svaigā vīna sulu un savu eļļu...”** (11,13-14). Jaunajā derībā par šo patiesību var dzirdēt, piemēram, svētā Pāvila uzrunā (Apd 14,16): **“Viņš [Dievs] neatstāja sevi bez apliecinājuma, darīdams labi no debesīm, dodams lietu un auglīgus laukus, pildīdams mūs ar barību, bet mūsu sirdis ar prieku.”** Ja kāds gribētu dziļāk pārdomāt šo tēmu, to sūtītu pie katehisma punktiem, piemēram: 295-301.

Ņemot vērā gan Bībeles vārdus, gan Jēzus rīcību pēdējo vakariņu laikā, arī Euharistijas celebrācijas veidu, **katra cilvēka sirds aicināta UZ PATEICĪBU PAR VĒKA DĀSNUMU UN VIŅA DĀVANĀM**. Tas var palīdzēt **pasargāties arī no lepības, meliem par sevi**, it kā mēs dzīvē būtu galvenie noteicēji un viss būtu atkarīgs tikai no mums. Būtu labi šai vietā izmantot sv. Pāvila jautājumu: **“...Bet kas tev ir, ko tu nebūtu saņēmis? Un ja tu esi saņēmis, kāpēc lielies, it kā tu nebūtu saņēmis?”** (1 Kor 4,7) Uz izbrīnu par Dieva dāsnumu un dāvanām var vest arī nopietnais “eksāmens”, kuru Dievs lika Iļabam un var likt veikt arī mums. Lūdzu, izlasiet Iļaba grāmatas 38. nodaļu! Tādējādi saprotam, ka Euharistija ir spējīga iespaidot ticīgo dzīvi, jo, ja tie tic uz dzīvo Dievu, kurš ir visa Radītājs un noteicējs, tad – kā saka katehisms – viņi centīsies **dzīvot pateicībā Dievam**, pat neatrazdami pienācīgu līdzekļus, formu, lūgšanu tam, kā par saņemto radīšanā un savās dzīves gaitās pateikties (sal. KBK 222, 224). Tādēļ katehisms saka priekšā Psalmā vārdus: **“Kā es pateikšos Kungam par visu, ko Viņš man ir devis?”** (Ps 116, 12)

Upurdāvanas laikā Baznīcas lūgšanā mēs sastopamies ar patiesību, kas ir kā turpinājums iepriekš teiktajam, jo mēs

upurējam zemes, vīnakoka, bet arī **cilvēku darba augļus**. Kā par katru dāvanu saka morāloteoloģija: **tā ir dota, bet arī uzdota!** Izteiktais gaida atbildi, uzdavinātais gaida atbildību, līdzdarbību. Līdz ar to var teikt, ka Euharistija **PIEPRASA ATBILDĪBU PAR UZTICĒTAJĀM RADĪBĀM, PRASA LĪZDARBĪBU, MĀCA STRĀDĀT**. Upurētie augļi (maize un vīns) “nekrīt no mēness”! Pēc pateicības par saņemto nepieciešama cilvēka piepūle. Ne velti sv. Pāvils dažiem izmeklēja sirdsapziņu, rakstīdams: **“...mēs jums aizrādijām, ka, ja kāds negrib strādāt, tas lai neēd, jo mēs dzirdējām, ka daži starp jums dzīvo nekārtīgi, neko nestrādā, bet nododas nedarbiem. Bet tiem, kas tādi ir, mēs Kunga Jēzus Kristus vārdā pavēlam un pamudinām tos, lai viņi, mierīgi strādādami, ēstu savu maizi.”** (2 Tes 3, 10-12) Tādējādi sadzirdēta un piedzīvota **Sv. Mise formē mūs kļūst par līdzatbildīgiem par pasauli**. Būtu labi paplašināt šīs pārdomas, katehismā lasot 307. punktu, kurš skaidri izsaka, ka ticīgie ir formēti kļūst par **„Dieva palīgiem”** (sal. 1 Kor 3,9). Vai jūs līdzās Rožukronim jau esat sagatavojuši lāpstas un grābekļus pavasarim, kurš tuvojas?

Lai Dievs mūs svētī: †

Priesteris
Pāvils Kamola

Dzejas pieskāriens

Pāvils Kamola
PĒC VĒTRAS

Vai pelni no partitūras
varēs nospēlēt
cerības simfoniju,
vai pēc tava ugunsgrēka
viss aplkusa uz mūžiem?

Vai tukšā gliemežvākā
varēs paslēpties
kaut no asaru lietus,
vai tava prombūtne

aizmūrēja visas izejas?

Vai caurdurtajā Delnā
var tagad nomazgāt
negribēto pagātni,
lai tavas stihijas
savaldītu akordos???

Vai tukšajā Kapā
var ielikt
nomirušos skatienus,
lai mēs kopā tagad
pārkāptu laika sliekšni???

JAUTĀJUMU DUELIS. PRAULIENAS DUETS

Mūsu draudzes korī jau labu laiku dzied Praulienas pagasta pārstāves. Kaut kristītas luterānes, Spodra un Ilita atradušas sirdsprieku ik svētdienu būt pie mums katoļu baznīcā. Vēloties iepazīt koristes nedaudz vairāk, lūdzu viņām atbildēt uz dažiem jautājumiem.

1. Kad sākās jūsu ticības ceļš. Vai varat minēt laiku un apstākļus, kad un kāpēc sākāt interesēties par garīgo dzīvi?

2. Ko dod klātbūtne Svētajā Misē?

3. Kā isti iesākāt dziedāt mūsu draudzes korī? Vai nebija šķēršļu?

4. Kas aizkustina, uzrunā un kas līdz šim ir nezināmais Sv. Mises un ticības kontekstā?

5. Vai esat kļuvušas drošākas, drosmīgākas par ticību runāt arī ar citiem?

6. Vai varat minēt, kur strādājat un cik svarīgi ir ikdienu saskaņot ar baušļiem.

7. Kā ģimene pieņem svētdienas soli, vai esat mainījušās?

8. Vai jums ir sava gavēņa laika apņemšanās?

9. Vai esat gājušas un šogad piedalīsties ekumeniskajā Krustaceļā cauri pilsētai?

ILITA PAKĀRKLE

1. Pārdomas par Dievu manā dzīvē ienāca jau skolas laikā, kad ar klasesbiedreni par to tikām apspriedušas un runājušas. Tad arī sā-

kās mana ticība un lūgšana kā bērnam. Lūgšana Dievam, pašam Augstākajam, vēl isti nezināmam, bet esošam. Tagad varu liecināt, ka visu savu dzīvi esmu jutusi, ka Dievs mani sargā un palīdz dažādās dzīves situācijās.

2. Man vienmēr ir patīcis atrasties baznīcā, tā ir īpaši svēta vieta, kurā liekas pat laiks piekļust un piestāt. Savās domu sarunās ar Dievu, Jēzu Kristu, Svēto Dievmāti Mariju ir iespējams atrasties no šī laikmeta ātrā skrējiena. Mani savilņo ērģelmūzikas koncerti baznīcās, tas šķiet kā pasaules vēl viens brīnums.

Tādēļ esmu patiesi pateicīga Dievam, ka varu piedalīties Svētajās Misēs, dziedot pateicības dziesmas. Katra dziesma man

ir kā lūgšana, tik tīra, dvēseliska, skaidra un milzu milestības pilna!

3. Šķēršļu ienākšanai katoļu baznīcā nebija, tieši otrādi, viss tik labi salikās. Dziedāt man ļoti patīk – Praulienas korī dziedāt jau desmito gadu, arī pirms tam esmu dziedājusi dažādos ansambļos un koros. Sirdī bija kluss sapnis dziedāt baznīcā, līdz pie manis atnāca ziņa, ka draudzes koris meklē jaunus dalībniekus. Tā kādā svētdienā aizgāju uz mēģinājumu un paliku. Visiem draudzes kora dalībniekiem varu teikt mīļu paldies par sirsnīgo uzņemšanu!

4. Mani uzrunā ik svētdienas mācība.

Ar patiesi lielu interesi klausos priestera sprediķos, kur vienmēr ir tik konkrētajai dienai atbilstošas, saistošas un pamācošas domas. Tajās vienmēr ir vērts ieklausīties un vēl ilgi dzirdēto pārdomāt.

5. Par ticības lietām ar visiem un jebkur nerunāju, bet, ja līdzās ir cilvēks, kuram tas liekas saistoši, labprāt par ticības jomu atveros un runāju.

6. Lielāko savas dzīves daļu esmu strādājusi tūrisma nozarē – viesnīcās, kas ir mans sirds darbs. Tas nozīmē būt godīgam, labestīgam, iejūtīgam, laipnam pret otru cilvēku. Uzskatu, ka ir ļoti svarīgi ikdienu saskaņot ar baušļiem, ko savā dzīvē cenšos piepildīt.

7. Ģimene mani atbalsta un pieņem

manu svētdienas soli, jo tas taču ir brīnišķīgi, ko daru, kādā dvēseles noskaņojumā atgriežos.

8. Gavēņa laikā vēlos vairāk un godīgāk ieskatīties savā sirdī, izvērtēt labās un sliktās īpašības un piestrādāt pie labajām. Vēlos noskaidrot, ko labu un labāk kādam varu izdarīt, kā palīdzēt. Vēlos atrast laiku klusumam un lūgšanām, pārdomājot Kristus ciešanu ceļu. Pirms tam noskatījos brīnišķīgu filmu par Jēzu – „Dieva Dēls”, kas aizkustināja līdz sirds dziļumiem. Vēlos arī apņemties pēc iespējas mazāk uz turā lietot saldumus un našķus.

9. Ekumeniskajā Krustaceļā cauri pilsētai neesmu gājusi, šogad to noteikti izvērtēšu.

SPODRA SPIRIDONOVA

1. Grūti pateikt, vai interesējos par garīgo dzīvi. Pašreiz esmu krustcelēs, mēģinu saprast un ieklausīties sevī un apkārtnē.

2. Dievkalpojumā varu atslēgties no ikdienas darbiem un problēmām, izbaudīt mieru, dziedāt un pārdomāt jautājumus saistībā ar dzīves jēgu.

3. Draudzes korī dziedāt mani uzaicināja Praulienas kora dalībiece Ilita. Sākumā nolēmām tikai pamēģināt, bet tā joprojām esam palikušas un dziedam. Ir skaista mūzika, jauks kolektīvs un kolosāls skolotājs.

4. Svētajā Misē man patīk priesteru uzruna, jo tā ir pietuvināta reālās dzīves situācijām, ar piemēriem, Svēto Rakstu skaidrošanu. Un vēl – koris... Tas viss kopumā dod skaistas emocijas.

5. Pēc dabas neesmu runīga, diskusijās neiesaistos un par ticību ar citiem vēl neuzdrošinos runāt.

6. Šobrīd strādāju par auklīti Praulienas pagasta bērnudārzā “Pasaciņa”,

iepriekš esmu strādājusi celtniecības jomā. Cenšos dzīvot pēc sev vien zināmiem dzīves ritmiem, nedarot neko sliktu citiem, esot laipna, iecietīga, cik nu tas ir manos spēkos.

7. Ģimene manām svētdienas gaitām neiebilst, vienmēr ir atbalstījusi manu darbošanos, manus vaļaspriekus. Patīk dažādi rokdarbi – gleznošana, pārļošana, mācos spēlēt ģitāru.

Vai esmu mainījies? Nezinu, varbūt, jo ir mainījies arī mana ģimene. Bērni ir izauguši, veido savas ģimenes, man atliek vairāk laika sevis pilnveidošanai.

8. Gavēņa laikā mēģinu dzīvot pozitīvāk, domāt labas domas.

9. Krustaceļā gan neesmu gājusi.

LABAS GRĒKSŪDZES PIECI NOSACĪJUMI

Esam Gavēņa laikā, kad ipaši gatavojamies izdzīvot Lieldienu noslēpumu, kas ir Kristus ciešanas, nāve un augšāmcelšanās. Tas ir liels zēlastību laiks, un būtu labi to sagaidīt ar iespējami tīru sirdi, tai skaitā sakārtot attiecības, kuras esam ievainojuši ar grēku. Kā zināms, tās ievainojam trīs līmeņos: ar Dievu, tuvāko un sevi pašu.

Minēšu piecus punktus, kuri ietekmē grēksūdzes sakramenta auglīgumu, to, cik lielā mērā šīs attiecības tiks sakārtotas.

1. Sirdsapziņas izmeklēšana. Lai garīgajā dzīvē notiktu attīstība, vēlams tam atvēlēt kaut

īsu laiku regulāri katru dienu. Ja sirdsapziņas izmeklēšana tiek veikta tikai neilgi pirms paredzētās grēksūdzes, nav iespējams visu atcerēties, un smalkās, bet nozīmīgās lietas tiek palaistas garām. To visi zinām, bet rīkoties ir grūtāk. Tāpēc svarīgi paturēt prātā, ka sirdsapziņas izmeklēšana ir arī Dieva darbs. Vispirms jālūdz Svētā Gara palīdzība.

2. Grēku nožēla. Tā darbojas kā caurlaide uz grēku piedošanu un ir ārkārtīgi vajadzīga. Grēku nožēla ir apziņa, domu akts, ka ar savu rīcību apvainoju Dievu un tuvāko, tas bija slikti un to nevēlos vairs darīt. Bieži grēku nožēla var būt kopā ar emocijām, piemēram, skumjām. Tomēr tikpat īsta tā ir arī tad, ja cilvēks neizjūt emocijas, bet apzinās, ka izdarījis ļaunu rīcību, un vēlas, lai tā nebūtu notikusi.

3. Aņņemšanās laboties. Tā seko grēku nožēlai un ir stingrs lēmums notikušo

grēku vairs nepieļaut. Šī aņņemšanās sevi ietver plašu rīcības izvērtēšanu un sevis pazišanu, lai turpmāk (saprāta robežās) pat nepieļautu tos apstākļus, kuros grēks tika veikts, tādējādi sevi pasargājot no iespējas grēkot. Svarīgi, lai izvēlēta aņņemšanās ir reāli izpildāma, tāpēc pietiek, ja katru reizi pastiprināti tiek strādāts kaut ar vienu grēku.

4. Grēku izsūdzēšana. Tai jābūt vaļsirdīgai, nedrīkst noklusēt smagus grēkus, savādāk grēksūdze būs nederīga. Pirms grēku sūdzēšanas svarīgi uzmodināt apziņu, ka tūlīt tiks pieņemts sakraments, tā nebūs tikai saruna ar priesteri, bet Jēzus ar mīlestību klausīsies, visā, kas tiks pateikts. Īsi pirms un pēc grēku sūdzēšanas ir jāatvēr laiks lūgšanai. Saucot Svēto Garu, jālūdz arī par priesteri, kurš grēkus uzklausīs, lai viņš teiktu tieši tev paredzētos vārdus.

5. Gandarišana. Tas ir veids, kā atmaksāt Dievam un tuvākajam par saviem grēkiem. Saņemta grēku piedošana atbrīvo no grēka, tomēr tā izraisītās ļaunās sekas paliek. No sekām izrietošā laicīgā soda, kurš pienākas par katru izdarīto grēku, nepieciešams šķīstīties vai nu šajā dzīvē, vai pēc nāves – šķīstītavā. Ar žēlsirdības un mīlestības darbiem, lūgšanām un dažādiem gandarīšanas veidiem, kā arī ar atlaidām šo laicīgo sodu var mazināt vai pat dzēst. Apzinoties, ka grēka sekas paliek un ar tām agri vai vēlu būs jātiekas galā, var ieraudzīt gandarīšanas nozīmīgumu.

Aija Mālniece

VĪRIEŠU REKOLEKCIJAS AGLONĀ

Svētdienas pēcpusdienā noklaudzēja durvis un bērnu bariņš skrēja pretim tētim, saukdami: „Tētis mājās, ko tu mums atvedi?” Atbildēju: „Jaunu tēti jums atvedu...”

Nekad nebija saņācis aizbraukt uz „Jāzepa vīru” organizētajiem pasākumiem – nedēļas nogali Suntažos vasarās vai vīru rekolekcijām Aglonā, taču šogad uzaicinājums bija ļoti personīgs. Izmisīgi centos sarunāt kādu līdzbraucēju no draudzes, taču šoreiz neizdevās.

Rekolekcijas organizēja Jāzepa vīru grupa Raimonda vadībā, un garīgo maizi dalīja trīs misionāri no Indijas: katoļu harizmātiskās kopienas vadītāja Romeo Fernando vadībā, kā arī Jāzepa vīru vadītājs no Slovēnijas. Viņu pārbaudījumi pirms rekolekciju sākuma bija apliecinājums tam, ka ļaunais gars nesnauz un liek „zemkāju” visos iespējamos veidos, lai liegtu Dieva klātbūtni mūsu dzīvē. Tāpēc tas lai ir TEV kā iedrošinājums nākamreiz pievienoties! Un nākamā būs Vasaras nometne Suntažos jūlija trešās nedēļas nogalē. Ieplāno jau tagad!

Ziemas sesija Aglonā risinājās trīs dienas. Kopumā no visas Latvijas atsaucās 160 vīri. Jāpiebilst, ka rekolekcijas apmeklēja arī citu konfesiju pārstāvji, tomēr katoļu vīru bija lielākais vairākums. Lekcijas, ēdināšana un izmitināšana bija nodrošināta Aglonas bazilikas kompleksā. Visas lekcijas tika tulkotas uz latviešu valodu.

Svētā Gara dāvanu un vīrišķīgas harizmas pārpilnais Romeo Fernando savu pirmo kontaktu ar vīriem veidoja ar kārtīgu uzrāvienu! Mūsu pirmā vakara uzdevums

bija mācīšanās lietot Svētā Gara dāvanas – runāšanu mēlēs. Šķietami apmulsušajiem latvju bāleļiņiem netika atstāta atkāpšanās iespēja. Jau pēc pāris minūtēm, garīgās vadības stiprināti un muzikālā pavadījuma mudināti, VISI vīri vienojās kopīgā Dieva slavēšanā.

Cik reizes mēs sajūsmā paceļam rokas vai gavilējam, fanojot par sportistiem, bet cik reizes mēs to darām, saukot pateicību mūsu RADĪTĀJAM!?

Sestdien iedziļinājāmies Dieva pielūgsmes noslēpumos. Dieva pielūgsmē tika salīdzināta ar dārzu, ko apjož vairākas sētas jeb dzīvžogi. Ārējo – pasaulīgos ērkšķus – ērti pievarēt ar Dieva slavēšanu. Dziļāk dārza centram, izmeklējot sirdsapziņu, mums jāver piedošanas vārti. Pašā centrā, klusumā un pārplīnībā ir mūsu dialogs ar Kungu...

Pēcpusdienā kopā svinējām Svēto Misi, ko celebrēja bīskaps Jānis Bulis. 160 vīru kopkoris Aglonas bazilikā Dievmātes svētglezņas pakājē Sv. Misei piešķīra pārdabisku dimensiju. Vakaru pavadījām pielūgsmē, ko izrotāja vīru piedzīvotās piedošanas asaras un slavas dziesmas Kungam.

Svētdien mācījāmies atpazīt un pielietot ieročus pret ļauno garu. Mācījāmies bauslību iepazīt nevis kā likumu, kas aizliedz ļaunu, bet kā to, kas liek vairot labo...

No misionāru lekcijām un dzīvesstāstiem mani personīgi visvairāk uzrunāja slovēņu brāļa piedzīvotais, kas tik ļoti sašauca ar manu pieredzi un ciņām ikdienas garīgajā jomā.

Jānis Liepiņš

IR SVĒTĪGI LŪGTIES BREVIĀRU

Gavēņa laikā pārdomājam Kristus ciešanu un nāves noslēpumus, lūdzoties un ticībā ejot Kungam Jēzum līdz Krustaceļai. Lūdzamies Rūgtās asaras, pieminot arī Kunga Jēzus Vissvētās Mātes līdzdalību Viņa ciešanu ceļā un upurī pie Krusta par visu cilvēku grēkiem. Arī breviāra lūgšanas disciplinē ticīgos un palīdz pacelt savas sirdis uz Dievu.

Latīņu valodā „brevis” nozīmē „īss”, un grāmatā, ko saucam „Breviārs”, apkopots samazināts liturģisko lūgšanu skaits.

Ticīgo vajadzībām paredzētajos breviāros katrai dienai lūgšanas sadalītas trijās daļās: rīta lūgšanas jeb laudes; vakara lūgšanas jeb vesperes un dienas noslēguma lūgšanas jeb kompletorijs.

Pats par to nezināju līdz 2011. gada sākumam, kad Madonas draudzes grāmatu galdā pamanīju brūnu kabatas izmēra grāmatiņu, uz kuras zeltītiem burtiem uzdrukāts – “Breviārs”. Toreiz to iegādājos un biju apņēmies visu izpētīt un iemācīties lūgties. Bet, ak vai, atklāju, ka mana lūgšanu grāmatiņa ir tipogrāfijā tapis brāķis: lūgšanu secība bija sajaukta, dažām dienām lūgšanas iesietas atkārtoti, citām

to iztrūka pavisam.

Piecus gadus vēlāk pēc svētdienas Sv. Mises grāmatu galda pārzīne Velta vēlīgi piedāvāja: „Lūk, Matīss, vislabākā grāmata tev!” Grāmatas vāks noformēts gaiši brūnos, zeltainos toņos, ietverot Aglonas Dievmātes un Bērna Jēzus ikonu, un lieliem burtiem uzdrukāts – „Stundu liturģija”, mazākiem – „Terra Mariana 800 gadu jubilejas izdevums”. Liels un patīkams bija mans pārsteigums, kad atklāju, re, īsts breviārs, viss savās vietās, un klāt pievienota liturģija svēto godam! Kopš tā laika ikdienu lūdzos no breviāra.

Grāmatā ielīmēju noplēšamā kalendāra lapiņu ar 2016. gada 8. jūlija datumu, pieminot 60 gadus kopš dienas 1956. gadā, kad mani nu jau mūžībā esošie mamma Veronika un tētis Pēteris uzsāka savu kopīgo dzīves ceļu, svinot kāzas. Cilvēks var būt patiesi laimīgs tikai tad, ja viņa dzīvei ir garīgs mērķis, kuru atklājam lūgšanā, Sv. Rakstos, sakramentālajā dzīvē. Tad viņa ticība kļūst redzama arī ikdienā – lēmumos, rīcībā un attieksmē. Novēlu, lai svētīgs visiem Lielā gavēņa laiks!

Matīss Dukajskis

MĒS ESAM RADĪTI MĪLESTĪBAI

Līdz ar Lielā gavēņa laika atnākšanu viens no visbiežāk uzdotajiem jautājumiem ticības brāļiem un māsām skan – kā tu gavēsi?

Vai gavēnis izpaudīsies klasiskajā izpratnē, atsakoties no gaļas, no saldumiem? Kā gavēt tā, lai šis laiks nepārvērstos par diētas, veselīga dzīvesveida kūri, kur kā papildus bonuss ir kāds zaudēts dzīvsvara kilograms? Kā lai piepilda šo

laiku, lai ar jo lielāku atvērtību apzinātos un saņemtu Dieva žēlastības? Laiku, kad apceram Kristus ciešanas, vienlaikus apzinoties Viņa mīlestības absolūto bezgalību. Dieva acis esam tik vērtīgi, ka Viņš mums dāvāja pašu dārgāko, kas viņam ir, – Savu Dēlu. Pats Sevi. Tas ir parāds, kuru nekad nespēsi atdot, bet Viņš no mums to arī negaida. Tas, ko Viņš gaida, ir pateikts Jēzus vārdos: „Jaunu bausli es

jums dodu, miliet cits citu, kā es jūs esmu milējis.”

Dievs, mūs radīdams, ir ielicis mūsos spēju milēt. Viņš mūs ir radījis mīlestībā. Mēs esam pilni ar mīlestību, tā nav jādala. Ar katru jaunu cilvēku, kas ienāk mūsu dzīvē, pavairojas mīlestība. Diemžēl, tieši šo spēju milēt, kas mūs visvairāk tuvina Dievam, nereti cenšamies „norakt”, uzbūvējot sirdij apkārt mūrus. Jo mēs baidāmies. Baidāmies ieraudzīt cita sāpes, cita ciešanas. Baidāmies, ka arī mums sāpēs.

Tāpēc novēršamies, ieraugot otra asaras, tāpēc tik ātri izmetam tukšos „Gan jau būs labi!” vārdus. Vaļā atrauta sirds asiņo. Tā palīdz ieraudzīt savu grēku, savu niecīgumu. Tā jūt žēlumu nosodījuma vietā, aizkustinājumu ironijas vietā, sirsniņu cinisma vietā. Un gavēņa laiks ir vispiemērotākais, lai sevī atdzīvinātu mīlestību citam uz citu, piedotu, pastieptu roku, lai izlīgtu. Ar to Gavēnis iegūtu milzīgu jēgu un svētību, kas pietiktu ilgam laikam.

Ilze Kloppe

MANAS PĀRDOMAS PAR GAVĒNI

Nesen viena no mūsu klostermāsām bija Romā un atveda bildīti ar Mikelandželo skulptūru „Pieta”. Viņa teica, ka tā būs labs iesākums Lielajam gavēnim.

Paņēmu šo svētbildīti un ieliku grāmatā. Kad vēlējos kaut ko uzrakstīt par gavēni, manas domas uzreiz sāka „skatīties” uz Dievmāti. Nezinu, vai Viņa gavēja līdzīgi kā mēs, bet zinu, ka Viņa atdeva Dievam visu un tādā veidā arī gavēja. Tas nozīmē, ka varam mācīties no Viņas, kā upurēt/gavēt.

Dievmāte nemeklēja kādas neparastas izpausmes, bet dzīvoja ļoti vienkārši – Viņas vienkāršību īpaši atgādina Kunga Pasludināšanas svētki, kurus svinam Lielā gavēņa laikā. Vissvētākā Jaunava Marija dzīvoja tuvu Dievam, uzklausa un pildīja Viņa prātu. Pateicoties Viņas piemēram, mēs esam aicināti darīt līdzīgi. Klausīt Dievu caur Baznīcu.

Nemeklēsim tālas un nerasniedzamas lietas, bet vienkārši izpildīsim mīlestības nosacījumus: lūgties, gavēt un darīt labus darbus. Ne tāpēc, lai kaut ko iegūtu SEV,

bet tāpēc, ka mīlam Dievu.

Bet kā tad lūgties? “Kad tu Dievu lūdz, tad ej savā kambarī, aizslēdz savas durvis un pielūdz savu Tēvu slepenībā” (Mt 6) – lai Dievs būtu mūsu centrā!

Kā darīt labus darbus? “Kad tu dod mīlestības dāvanas, tad tava kreisā roka lai nezina, ko labā dara” (Mt 6) – nedomāsim par to, kā šis labums izskatīsies, bet Kam to darām.

Kā gavēt? “Kad tu gavē, svaidi savu galvu un mazgā savu vaigu” (Mt6) – gavēsim ar prieku, lai cilvēki to neredz... ar smaidu.

Šos Vārdus mums deva Dievs Pelnu Trešdienā. Rakstīsim tos dziļi savā sirdī, piepildīsim un vairāk šai atsacīšanās periodā neko arī nevajag.

Lai Lielā gavēņa laikā Dievs šogad mūsu dzīvi maina caur mīlestību, lielāku, nekā līdz šim esam pieredzējuši! Dievmāte, kura atbildēja “Lai notiek Tavs prāts” – lūdz par mums!!!

Lai Dievs svētī gavēņa laika ceļu!

Ar lūgšanu – māsa Emanuēla

DIEVA VĀRDS KOPIENAS CENTRĀ

Jau deviņus mēnešus Madonā, Parka ielā 6, darbojas kopienas centrs „Baltā ūdensroze”. Tajā Madonas novada iedzīvotāji var saņemt dienas centra pakalpojumu, kas sevī ietver dažāda veida nodarbības un sociālos pakalpojumus. Šo deviņu mēnešu laikā katra mēneša pēdējā ceturtdienā ar patiesu sirsnību un mīlestību centru ir apmeklējuši Madonas baptistu draudzes kalpotāji, gan sludinot Dieva Vārdu, gan esot sadraudzībā ar centra apmeklētājiem. Redzot, cik nozīmīgas un svētīgas ir šīs tikšanās reizes, radās vēlšanās, lai līdzīgas tikšanās notiktu biežāk, vismaz reizi nedēļā. Tādēļ uzrunāju arī citu konfesiju garīdzniekus, lai šo regularitāti varētu nodrošināt. Centra apmeklētāji tāpat izteica savus priekšlikumus, lai mūs apmeklētu vairāku konfesiju pārstāvji.

Nu iecere ir sākusi realizēties, jo 15. februārī centrā notika pirmā tikšanās ar katoļu draudzes priesteri Pāvilu Kamolu (attēlā). Tā bija interesanta un aizraujoša satikšanās ar Dieva Vārdu gan vizuāli, gan muzikāli, gan savstarpējā dialogā. Ceram, ka turpmāk katra mēneša trešajā piektdienā varēsim būt kopā ar priesteri Pāvilu. Mīļi gaidīsim arī citus katoļu draudzes brāļus un māsas Kristū!

Marta tikšanās ar priesteri Pāvilu notika 15. datumā. Tā kā aprīļa trešā piektdiena ir brīvdiena (esam aicināti Lielajā Piektdienā iet ekumenisko Krusta ceļu cauri pilsētai), tikšanās kopienas centrā izpaliks.

Lai mums visiem svētīgs Gavēņa laiks ceļā uz Kristus Augšāmcelšanās svētkiem!

**Kristus mīlestībā – Rudīte Kumsāre,
kopienas centra vadītāja**

DIEVA SVĒTĪBA CAUR PRIESTERA ROKĀM!

Pēc meitiņas aiziešanas mūžībā nevarēju nemaz gulēt. Bailes nāca virsū, domāju, ka sajukšu prātā. Cik var negulēt... Gāju pie priestera lūgt palīdzību, Dieva svētību. Piedzīvoju brīnumu, nākamajā naktī pēc svētības, gulēju tik cieši, ka nevarēju atcerēties, ka tā būtu gulējusi. Savos 86 gados man vienmēr ir bijušas

problēmas ar miegu. Vēl draudzenēm liecināju un teicu, ka biežāk jāiet pie priestera lūgt svētību, jo tā tik ļoti paglāba. Iesaku arī citiem, ja ir kādas ciešanas, griezties pie priestera pēc aizlūguma un svētības!

Elza Preisa

ZIŅAS PAR DRAUDZES NOTIKUMIEM

No 19. līdz 21. martam Madonas katoļu baznīcā Svēto Misi celebrēja Pļaviņu draudzes prāvests priesteris Pēteris Alusiks. Mūsu draudzes prāvests priesteris Pāvils Kamola savukārt šai laikā bija Pļaviņās, kur vadīja gan rekolekcijas, gan svinēja Svēto Misi.

25. martā, Kunga Pasludināšanas dienā, Svētās Mises laikā esam aicināti pieņemt nedzimušo bērnu garīgā adopcijā. Ir sagatavoti bukleti, lai to izprastu un atsauktos. Daudzi arī iepriekšējos gados pieņēma nedzimušo bērnu savās lūgšanās un garīgā aizsardzībā.

Draudzes ukuleļu ansamblis priestera Pāvila vadībā šai dienai gatavo īpašu dāvanu. Četras sestdienas ukulelisti mēģināja dziesmas, ko Kunga Pasludināšanas dienā izpildīs pēc Svētās Mises.

3. martā pēc rīta Mises svētceļnieku mājā bija iespēja noskatīties animācijas filmu par Euharistiju kā vislielāko brīnumu. Animācijas filmas sižetā iekļauti fakti no māsas Faustīnas un Katalīnas Rivas atklāsmēm. Filmu demonstrēja Liesma Zariņa.

Lielā gavēņa laikā esam aicināti pārdomāt iespēju atbalstīt ar ziedojumu Ērgļu katoļu baznīcas sakārtošanu. Ēkai nepieciešami krāsošanas darbi, iekšdarbu tāme ir 7000 eiro. Tā kā draudze ir neliela

un tai pašai šādu līdzekļu nav, esam aicināti atsaukties un, sazinoties ar priesteri Pāvilu, palīdzēt.

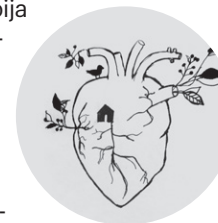
No 5. līdz 7. aprīlim Balvos notiks Kristīgās dzīves un evaņģelizācijas skolas pavasara sesija. Uz to dosies vairāki mūsu draudzes pārstāvji. Interesenti aicināti pievienoties!

5. aprīlī ir iespēja kopīgi doties uz koncertzāli „Gors”, kur notiks neparasta koncertizrāde „Naktssardze”. Izrādes tēma

balstīta Gijoma Apolinēra dzejoli „Miruso māja”, mazinot izjūtu starp vienu eksistenci un citu, robežu starp abām paralēlajām pasaulēm. Diena un nakts, šī dzīve un tā dzīve, šī gaisma un tā gaisma. Skanēs Ērika Ešenvalda un citu komponistu rakstīta mūzika Latvijas Radio kora un solistu balsīs. Aktrise Guna Zariņa, režisors Vladislavs Nastavševs un Radio koris Sigvarda Kļavas vadībā būs šīs ieceres īstenotāji.

12. aprīlī mūsu draudzē paredzēta gatavošanās vasaras liturģiskās mūzikas darbnīcai, kas Liepājā notiks kopā ar poļu mūziķi Pāvelu Bembeneku. Uz Madonu 12. aprīlī atbrauks Kristīne Locika, lai interesentiem sniegtu apmācību izvēlētā repertuāra gatavošanā. Aicinām!

Redakcija

PIESAKI BĒRNUS SVĒTDIENAS SKOLAI!

Lai sagatavotu bērnus pirmajai grēksūdzei un Svētajai Komūnijai, maijā sāksies nodarbības Svētdienas skolā. Tās notiks **draudzes namā ik svētdienu, stundu pirms vakara Svētās Mises**. Pēc nodarbības visi kopīgi dosimies uz dievkalpojumu baznīcā.

Vecāki aicināti pieteikt savus bērnus, sūtot ziņu pa tālruni vai pateikt mutiski. Nodarbības vadīs Mārīte (t. 26348244) un Aija (t. 26253927). Pieteikties var arī pie priestera Pāvila. Uz tikšanos Svētdienas skolā!

Mārīte Indriksone

IESPĒJA APSKATĪT SVĒTO ZEMI

Kopā ar ģimeni februārī un martā bijām Izraēlā apciemot manu māsu. Bijām Jeruzalemē, kur mums parādīja dažādas svētvietas, piemēram, Olīvdārzu, kurā Jēzus lūdzās pirms krustā sišanas, un Raudu mūri. Aizbraucām arī uz Betlēmi un alu, kur piedzima Jēzus. Pirmajā nedēļā nakšņojām Telavivā, tāpēc apskatījām arī šo pilsētu, tāpat Jafu, kas atrodas blakus. Bijām pie Galiļejas ezera – vietas, kur Jēzus savulaik paaicināja Pēteri. Tur zīmīga šķīta baznīca, kas celta uz klints. Kad devāmies uz Izraēlas dienvidiem, apskatījām Kānu. Jēzus šai vietā veica savu pirmo brīnumu. Iegriezāmies arī Nācuretē, kur Viņš dzīvoja. Vēl pabijām pie Nāves jūras.

Ikreiz, kad bijām kādā svētvieta, mums pastāstīja par šo vietu gan vēsturiskus, gan citādi interesantus faktus.

Kopā ar māsu vīra ģimeni svinējām sabatu un nedaudz paslavējām Dievu gan latviešu, ebreju, gan angļu valodā. Spēlējām arī dažādus mūzikas instrumentus.

Ceļojuma nedēļās man reizēm bija sarežģīti „salikt kopā” mācības ar laika izbaudīšanu, jo no skolas bija uzdoti un līdzī paņemti daži mājas darbi, ko nevarēju izpildīt pa vienu vakaru vien. Tomēr esmu priecīga par savu iespēju būt Svētajā Zemē.

Rasa Zariņa,
foto no ceļojuma

PĀRDOMAS PĒC NAKTS ADORĀCIJAS AGLONĀ

22. februāra vakarā no Madonas katoļu draudzes trīspadsmit draudzes cilvēki kopā ar priesteri Pāvilu devāmies uz nakts adorāciju Aglonā. Es vienmēr uz Aglonas baziliku dodos ar pateicību vai lūgumu Dievmātei. Šoreiz šo vēlmi sevi neatradu. Nekas arī neliecināja, ka mani bazilikā kāds gaidītu. Tikai jutu ļoti lielu smagumu, kas varētu saistīties ar sāpēm un upuri. Tā jutos adorācijas naktī Aglonā. Varbūt šādā veidā Dievs lika pārbaudīt manu ticī-

bas mēru Viņam? Dievs vadīja Jēzu preti krustam, Savam kronim. Tieši krusts ikvienam grēciniekam pasaulē izrādījās ceļš uz brīvību un piedošanu. Ceru, ka Dievs man arī turpmāk atvērs durvis kristīgiem piedzivojumiem un sniegs Savu dievišķo sabiedrību.

„Un es lūgšu Tēvu, un Viņš dos citu Aizstāvi, lai būtu pie jums mūžīgi – Patiesības garu.” (J.14 16-17)

Veneranda Peļņa

KĀ IZDZĪVOT TUKSNEŠĪ?

Nesen darba meklējumos biju aizklīdusi uz tālo zemi Nīderlandi. Man šķīta, ka esmu gatava smagajam darbam, kas tur sagaida, bet nebiju rēķinājusies ar daudziem papildus faktoriem. Strādāju rūpnīcā, un nekad nebiju iedomājusies, ka darbā var būt tik milzīgs troksnis. Nebiju rēķinājusies arī ar psiholoģisko spiedienu: ar to, ka uz darbu jānāk pat tad, ja esi slims; ka jebkurā brīdī no darba var atlaist, ja nepatīk, kā tu strādā; ar kolēģu nievājošo attieksmi; ar to, ka jāzina svešvaloda – šajā gadījumā – poļu, lai saprastu, ko saka.

Pēc pirmās darba dienas es smējos. Smējos no šoka, saprotot, kur esmu nonākusi. Toties pēc pēdējās darba dienas raudāju, jo tik ļoti gribējās izraudāt visu tur gūto pazemojuma izjūtu.

Saprotot, ka šis darbs mani lēnām nogalina jau no pašas pirmās darba dienas,

lūdzu paziņām Latvijā, lai par mani lūdzas. Tā kaut kādā veidā mēnesi izturēju, un tad pati iesniedzu atlūgumu.

Darbā pavadītais laiks bija kā sava veida „tuksnesis”, lai noskaidrotu arī to, ka manas attiecības ar Dievu nav nemaz tik tuvas, kā iepriekš šķīta. Atradu aizbildinājumu, lai mazāk lūgtos, likās, ka esmu pārāk nogurusi, primārās bija pamatvajadzības – ēst un gulēt. Spēju tik visiem pašžēloties, cik man ir grūti, pārāk maz Dievam pateicos par šo savdabīgo pieredzi. Prombraucot un atkal pārrodoties mājās, uzziņāju, cik daudziem līdzilvēkiem tomēr esmu svarīga un cik daudzi ir svarīgi man. Paldies par lūgšanām, bez tām es nebūtu izturējusi! Tagad mājās šķīst, vai tas viss maz ar mani ir noticis?

Ir tik labi būt atkal mājās!

Ineta Resne

KRUSTACEĻŠ MADONAS KATOĻU BAZNĪCĀ

Lielā gavēņa laikā Baznīca piedāvā vairākas iespējas, kā sagatavoties Kristus Augšāmcelšanās svētkiem.

Viena no tām ir Krustaceļš – lūgšana, kas sastāv no 14 stacijām jeb apstāšanās vietām un veltīta Jēzus Kristus ciešanu un nāves apcerei.

Ik piektdienu Madonas katoļu baznīcā esam aicināti kopīgi iziet Krustaceļu.

22. martā pulksten 17.30 Krustaceļu, ko veidojis tēvs Marija Eugēnija, vadīs Bībeles stundas dalībnieki.

29. martā pulksten 17.30 „Nedzimušā bērna Krustaceļu” vadīs draudzes ģimenes.

5. aprīli pulksten 9 Krustaceļu vadīs draudzes seniori.

12. aprīli pulksten 17.30 Krustaceļu vadīs draudzes bērni un jaunieši.

19. aprīli pulksten 14 Liepās Piektdienas ekumeniskais Krustaceļš no Madonas Romas katoļu baznīcas līdz Lazdonas evaņģēliski luteriskajai baznīcai.

LIELĀ GAVĒŅA PIRMĀ PIEKTDIENA

Pirmo Lielā gavēņa Krustaceļu 8. martā izdzīvojām un apcerēs pārdomājām bīskapa Boļeslava Sloškāna moku ceļu. Dziļā un spēcīgā meditācija par ticības dēļ vajāto un ticībā pastāvošo nostāju. Patiesības meklētājs, mīlestības un piedošanas nesējs pēc spīdzināšanas cietumā vēstulē vecākiem aicina lūgties un piedot: „Lai jūsu sirdis atveras visā tuvākmīlestības pilnībā. Es esmu tik laimīgs, jo tagad es esmu spējīgs mīlēt visus bez izņēmuma.”

Pārdomājot bīskapa Sloškāna ciešanu ceļu, atmiņā atausa dokumentālā filma „Lūgšana krustā”. Tur mūsu draudzes cilvēki redzami Sv. Mises laikā, kas tika celebrēta par godu bīskapa piemiņai (Latvijai atgūstot neatkarību, bīskaps Sloškāns no Beļģijas tika pārap-

bedīts dzimtenē 1993. gada oktobrī Aglonas bazilikas kriptā).

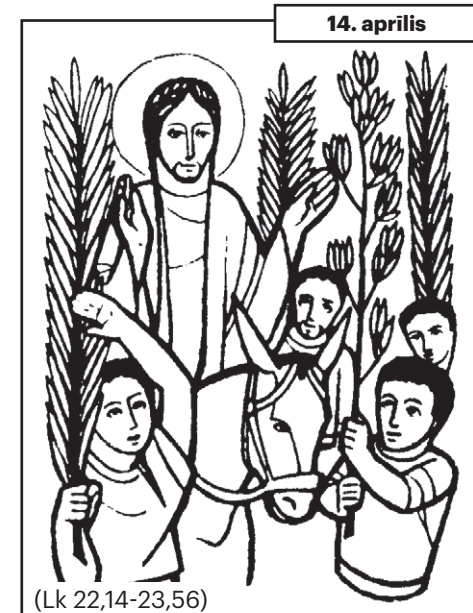
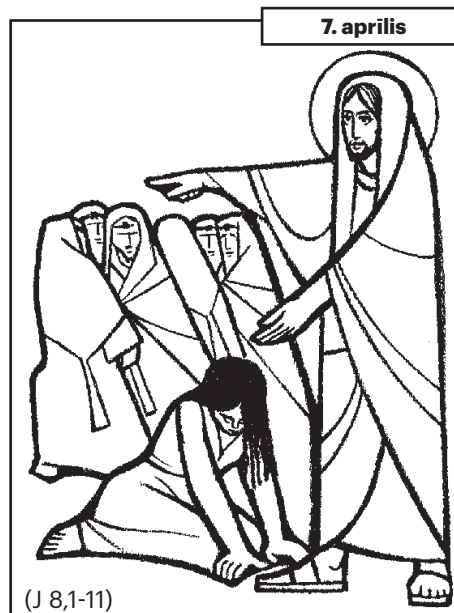
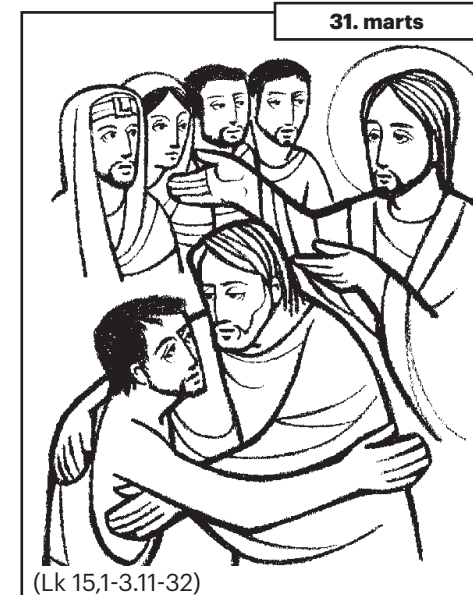
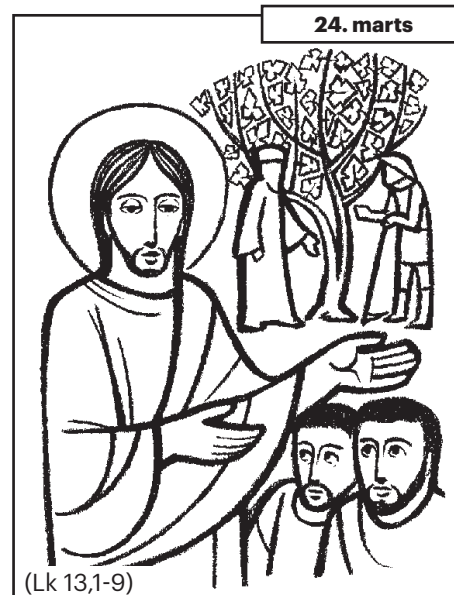
2013. gada vasarā, bīskapa Boļeslava Sloškāna 120. dzimšanas gadadienā, mūsu draudze svētoceļoja uz Luvenu Beļģijā. Šai vietā no 1946. līdz 1981. gadam dzīvoja bīskaps Sloškāns. Briselē mūs toreiz sagaidīja bīskaps Antons Justs un dalījās atmiņās par savu skolotāju Boļeslavu Sloškānu.

8. marta Svētās Mises noslēgumā mūsu draudzes vīri sagādāja pārsteigumu. Radot pavasara noskaņu, viņi ieliksmoja mūsu sirdis ar ziediem. Lai gan sievietes draudzē ir vairākumā, vīrieši bija sarūpējuši vārda tiešā nozīmē – ziedu klēpjus... Paldies par tik cēlu un patīkamu uzmanību!

Valentīna Ločmele

Svētdienas Evaņģēlijs

Draudzes vizītkarte

Madonas Romas katoļu draudze

Reģ. Nr. 90000463704
Adrese: Liepājas iela 13,
Madona, LV 4801
Konts: LV19UNLA0095132107450,
SEB BANKA
E-pasts: draudze@madona.lv
www.madonasdraudze.lv
www.draugiem.lv/madonasdraudze
www.facebook.com/madonasdraudze
Twitter: @Madonasdraudze

Prāvests Pāvils Kamola

Mob. tālr. 27464820,
e-pasts: psksamolla@gmail.com

Lūgšanu kapela

Raiņa iela 5.
Atvērta visu diennakti
Kontakti: Aivars Zariņš (t. 29429518),
e-pasts: aivarszar@gmail.com

Dievkalpojumu kārtība

Sv. Mīse Madonas katoļu baznīcā
Pirmdien – plkst. 8
Otrdien, trešdien, ceturtdien, piektdien,
sestdien – plkst. 18.
Svētdien – plkst. 11 un 18

Lai saņemtu draudzes jaunumus
un iknedēļas pasākumu grafiku savā
e-pastā, ir jāpiesakās, rakstot uz e-pastu:
mdravize@gmail.com

Draudzes aktivitātes

Pastorāts

Laiks: katru ceturtdienu plkst. 19
Vieta: Valdemāra bulvāris 18
Kontakti: Anita Cibule (t. 26464574)

Ģimeņu tikšanās

Laiks: katra mēneša otrajā
svētdienā plkst. 13
Vieta: Valdemāra bulvāris 18
Kontakti: Agnese Liepiņa (t. 26388710)

Vīru vakari

Laiks: katra mēneša otrā otrdienā
Vieta: pie draudzes vīriem
Kontakti: Aivars Zariņš (t. 29429518)

Kalpošana slimnīcā

Vieta: Madonas slimnīcas kapela
Kontakti: Emīlija Lietaviete (t. 27827873)

Kalpošana pansionātā

Vieta: Mārcienas pansionāts
Kontakti: Antoņina Žurovska (t. 24200033)

Draudzes koris

Aicina dalībniekus visās balsu grupās
Kontakti: Kristaps Šķēls (t. 26610129)

Senioru brokastis

Laiks: katra mēneša trešā trešdienā
pēc rīta Mises
Vieta: Svētceļnieku mājiņa
Kontakti: Veneranda Peļņa (t. 26592737)

Bībeles stunda

Laiks: otrdien plkst. 19.15
Vieta: Valdemāra bulvāris 18
Kontakti: Aija Mālniece (t. 26253927)

Izdevumu „KALNĀ” veidoja:

Priesteris Pāvils Kamola (t. 27464820),
Aija Mālniece (t. 26253927), Agnese Liepiņa
(t. 26388710), Inese Elsiņa (t. 29207585).
E-pasts: mdravize@gmail.com

Uz vāka – Elizas Elsiņas zīmējums.
Lappušu nosaukumos – citāti no Psalmiem.
Makets: Aina Pidika.
Iespiests: SIA „Latgales druka”.
Viena eksemplāra cena ir 0,30 EUR.